

opusdei.org

Månadsreträtt december #Hemifrån

Några idéer för att göra
reträten i december hemifrån.

2020-12-03

December 2020

Jag arbetar med heligheten i siktet

Schema för reträtten

Betraktelse

Lästips

Tankar för din personliga bön

Samvetsrannskan

---o0o---

Betraktelse: Hur lever ett Guds barn?

---o0o---

Lästips

Den helige Josemaría: De kristnas kallelse

Josef Ratzinger: *Jesus av Nazareth, bok 3*

---o0o---

Tankar till din personliga bön

Du, Herre, har fått mig att inse att när man lider på korset, då kan man upptäcka att man är lycklig och har djup glädje. Anledningen är denna (det har aldrig varit tydligare för

mig): att lida på korset är att känna att man är Kristus och av denna anledning Guds barn. Den helige Josemaría, *Privata anteckningar*

Herren handlar alltid som en god Fader och ger oss ständigt bevis på sin kärlek: ställ allt ditt hopp till honom ... och fortsätt kämpa. Den helige Josemaría, *Smedjan*,nr 387

Är vi medvetna om denna stora gåva? Vi är alla Guds barn! Kommer vi ihåg att vi tog emot sigillet av vår himmelske Fader när vi döptes och blev hans barn? Påve Franciskus, *Angelus den 1 november 2015*

... oavsett vilket fel vi gör oss skyldiga till, om så det mest motbjudande, och återvända till det gudomliga barnskapets säkra väg som slutar i Guds öppna famn som väntar på oss. Den helige Josemaría, *Guds vänner*,nr 148

Den gode Guden är lika snabb att ge oss sin förlåtelse, när vi ber honom om det, som en mor som rycker sitt barn ur elden. Prästen av Ars, *lilla katekes*

Vilken kärlek har inte Fadern skänkt oss när vi får heta Guds barn. Det är vi. 1 Joh. 3: 1

Vi borde sträva efter att söka Guds ära och inte vår egen. Guds ära som strålar i ödmjukheten i Betlehems grotta eller i förödmjukelsen på Kristi kors överraskar oss alltid. Påve Franciskus, Vatikanradion, november 2015

Alla människors synder – även mina – tynger hans heliga mänskliga natur. Den helige Josemaría, Korsvägen, Sjunde stationen

Även vi faller ner inför Jesus, inför denne Gud som gömmer sig i hans mänskliga natur. Den helige

Josemaría, När Kristus går förbi, nr 35

Då ni betraktar vår Herres heliga mänskliga natur, känner ni nog alla en oändlig glädje i själens djup. Den helige Josemaría, När Kristus går förbi, nr 179

Kärlekens verk är alltid stora, även om det rör sig om till synes små saker. Den helige Josemaría, När Kristus går förbi, nr 44

Jesu namn, uttalat med vördnad och kärlek, har makt att göra hjärtat milt och ödmjukt. S:t Filippo Neri
Maximer

Det finns inget bättre i världen än att leva i Guds nåd. Den helige Josemaría, Vägen, nr 286

---o0o---

Kort samvetsrannsakan

Tackar jag Gud för gåvan att vara hans son, hans dotter? Umgås jag med Gud som med en barmhärtig och kärleksfull Fader som har sänt oss sin Son för att frälsa oss? Umgås jag med den helige Ande, så att mitt liv som Guds barn växer sig starkare? Visar sig min glädje i mitt kärleksfulla umgänge med mina medmänniskor?

Ber jag Jesus Kristus om hjälp för att vända mig till Gud Fadern med fullt förtroende? Ser jag i hans ord och i hans exempel förebilden för min helighet? Förmedlar jag till andra genom mitt uppträdande det som Jesus sade: "Liksom Fadern har älskat mig, så har jag älskat er. Bli kvar i min kärlek"(Joh. 15:9)?

Läser och betraktar jag Evangeliet dagligen? I min bön, försöker jag vara med som en person till i evangeliets berättelse och betraktar jag mitt liv utifrån Kristi liv?

Uppmuntrar jag mina vänner att läsa Evangeliet, hjälper jag dem att få ut mer av denna läsning?

Fylls jag av förundran när jag betraktar Herrens år i det fördolda, vilka ger mig vägledning för mitt vanliga kristna görande och låtande mitt i världen? Inser jag att Jesu Kristi arbete i det fördolda innebär en uppmaning att leva inför Gud, med glädje och generositet?

Är jag beredd, som Jesus Kristus, att alltid uppfylla vår Fader Guds vilja, som bara vill det bästa för mig? Ger jag Herren hela mitt hjärta?

Apostlagärningarna säger att Jesus "vandrade omkring och gjorde gott" (Apg. 10:38). Bemödar jag mig om att behandla mina medmänniskor väl, fullända mitt arbete och vara tacksam? När jag inser mina fel, ber jag Gud om förlåtelse och börjar om på nytt?

Jungfru Maria utropar i Magnificat:
”Min själ prisar Herrens storhet, min
ande jublar över Gud min
Frälsare” (Luk. 1:46-47). Lever jag
advent som en tid av glädjefull
förberedelse för Herrens ankomst?

”De skyndade i väg och fann Maria
och Josef och det nyfödda barnet som
låg i krubban” (Luk. 2:16). Gör jag allt
jag kan för att stämningen hemma
hos mig präglas av den andliga
förberedelsen inför jul? Passar jag på
att utnyttja krubbans närvaro i mitt
hem för att påminna dem som
besöker oss om dessa dagars kristna
innehåll? Vore det möjligt att föreslå
att man ställer ut en krubba på min
arbetsplats, i de butiker där jag är
kund, i mina barns skola...?

manadsretratt-december-hemifran/
(2026-04-06)